

Dosarul nr. 2ra-120/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, A. Malîi, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

13 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Moldovan, reprezentat de avocatul Adrian Grosu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Iurie Mișcoi, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac împotriva lui Sergiu Moldovan, Claudiei Moldovan și Olgăi Frîncu cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de folosință și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Sergiu Moldovan, reprezentat de avocatul Adrian Grosu și menținută hotărârea din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 27 noiembrie 2017, Iurie Mișcoi, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Moldovan cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de folosință și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că este vecin cu pârâtul Sergiu Moldovan, fiind proprietarii unui bun imobil din mun. XXXXX str. XXXXX, unde au și ogradă comună, fapt demonstrat prin certificatul și extrasul eliberat de Agenția Relații Funciare și Cadastru din 17 octombrie 2017.

A precizat că în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, dânsul are în folosință 0,013 ha, potrivit hotarelor indicate în plan, însă Sergiu Moldovan îi încalcă dreptul de proprietate prin îngrădirea dreptului de a se folosi de proprietatea sa, iar acțiunile de îngrădire se manifestă prin instalarea unui gard, săparea unui șanț lângă peretele casei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 90-96, 166-167 CPC, art. 315, 316, 317, 377 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, obligarea pârâtului să demoleze gardul și poarta instalate în apropierea peretelui apartamentului nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX, obligarea pârâtului să astupe canalul săpat la peretele apartamentului nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 2 iulie 2019 a Judecătoriai Chișinău sediul Centru, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău.

Prin hotărârea din 15 octombrie 2019 a Judecătoriai Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost obligați copârâții Sergiu Moldovan, Claudia Moldovan și Olga Frîncu să demonteze gardul instalat în apropierea peretelui apartamentului nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX ce aparține lui Iurie Mișcoi și să astupe canalul săpat la peretele imobilului situat în mun. XXXXX str. XXXXX apartamentul nr. X ce aparține lui Iurie Mișcoi.

A fost încasată în mod solidar din contul lui Sergiu Moldovan, Claudiei Moldovan și Olgăi Frîncu în beneficiul lui Iurie Mișcoi suma de 200 de lei cu titlu de taxa de stat și suma de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, au fost respinse cerințele ca nefondate.

Prin decizia din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Sergiu Moldovan, reprezentat de avocatul Adrian Grosu și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că atât reclamantul Iurie Mișcoi, cât și pârâtul Sergiu Moldovan au fost în drept să efectueze careva construcții, lucrări pe terenurile deținute numai cu respectarea unei distanțe minime față de linia de hotar, astfel încât să nu aducă atingere drepturilor proprietarului vecin.

Totodată, prima instanță și instanța de apel au stabilit că pârâtul a instalat un gard în apropierea nemijlocită de peretele apartamentului nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX, deținut în proprietate de către Iurie Mișcoi. Concomitent, a săpat și un canal la fel în apropierea nemijlocită de peretele apartamentului nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX.

Reieșind din faptul că Sergiu Moldovan, prin instalarea gardului în apropierea peretelui apartamentului nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX, a atins drepturile proprietarului vecin Iurie Mișcoi, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de a obliga copârâții Sergiu Moldovan, Claudia Moldovan și Olga Frîncu să demonteze gardul și să astupe canalul săpat la peretele imobilului ce aparține lui Iurie Mișcoi.

La 20 noiembrie 2020, Sergiu Moldovan, reprezentat de avocatul Adrian Grosu a declarat recurs împotriva deciziei din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii, precum și încasarea din contul lui Ion Mișcoi în

beneficiul lui a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei și a taxei de stat în mărime de 100 de lei.

În motivarea recursului a invocat că în motivarea soluției sale, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au identificat nicio normă legală, care ar fi stabilit expres și explicit distanța normativă de la hotar care ar fi trebuit să fie respectată de către dânsul în ceea ce privește amplasarea canalului săpat și a gardului instalat, nu au identificat la ce distanță față de hotar ar fi amplasate gardul și canalul săpat din prezenta speță și nici nu au identificat și nu au motivat cum în concret gardul nominalizat și canalul ar leza dreptul de proprietate a lui Iurie Mișcoi.

A menționat că prin atragerea de către prima instanță ex officio a părților Olga Frîncu și Claudia Moldovan, a fost încălcat principiul disponibilității inerent reclamantului și vine în contradicție cu normele de procedură civilă, care poartă un caracter onerativ.

Ca efect subsidiar al disponibilității participanților la proces, manifestate prin libertatea de a dispune liber de dreptul subiectiv material inclusiv prin libera dispoziție asupra drepturilor procedurale, instanța de judecată este ținută să judece cauza exclusiv în limita cererii de chemare în judecată formulate de către reclamant.

Contrar faptului că Iurie Mișcoi a indicat în calitate de unic părât doar pe dânsul, nu a cerut atragerea în calitate de copârâți pe Claudia Moldovan și Olga Frîncu, ultimele nu au cerut intervenirea în proces în calitate de copârâți, prima instanță, sfidând normele procesuale, a atras din oficiu pe Claudia Moldovan și Olga Frîncu în calitate de copârâți.

Cu referire la netemeinicia demolării gardului și astupării canalului, a comunicat recurentul că gardul menționat a fost instalat cu mult timp în urmă, până la inițierea acțiunii date, cu scopul de a delimita trecerea din ograda comună (teren cale de acces) destinat folosinței comune, de terenul acordat în folosință exclusivă intimatului, accesul la terenul lui Iurie Mișcoi, fiind asigurat din plin, după cum denotă însăși materialele cauzei.

Mai mult ca atât, legalitatea gardului invocat este confirmată prin scrisoarea Preturii de sector nr. 04/M-532/17 din 27 octombrie 2017, care în urma controlului efectuat, a constatat că acesta este instalat legal și asigură accesul deplin la terenul intimatului.

Totodată, canalul menționat reprezintă un sistem de scurgere, care era amplasat anterior pe terenul care-i aparține cu drept de proprietate și care a fost reparat din costuri proprii în anul 2011, însă de care beneficiază ambii proprietari ai caselor amplasate pe terenul comun (teren cale de acces).

Intimatul în mod eronat afirmă că prezentul sistem de scurgere îi aduce atingere dreptului de proprietate casei acestuia, or, din contra, până la reparația acestuia în anul 2011, coridorul construit ilegal de către Iurie Mișcoi, stopa apele meteorice cauzate de ploi, formând lacuri de acumulare, care în lipsa unei căi de scurgere, duceau la inundarea locuinței familiei Moldovan, cât și la peretele lui Iurie Mișcoi.

A mai notat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de anumite particularități ale cauzei și au lăsat fără examinare unele chestiuni.

Astfel, a remarcat că gardul este amplasat conform planului loturilor și conform actului de trasare a coordonatelor hotarelor terenului, fapt lăsat fără răspuns și fără examinare de instanțele de judecată ierarhic inferioare.

Totodată, a menționat că șanțul a existat zeci de ani, atât la venirea familiei Moldovan, cât și cea a lui Iurie Mișcoi, iar reparația șanțului a fost realizată de către dânsul, după ce a fost deteriorat și astupat de către Iurie Mișcoi, ca urmare a unei construcții neautorizate care a fost amplasată peste șanț.

La 2 decembrie 2020, în adresa lui Iurie Mișcoi, Claudiei Moldovan, Olgăi Frîncu, Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Sergiu Moldovan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 58 vol. II), fiind recepționată de către Iurie Mișcoi, Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău la 10 decembrie 2020, de către Claudia Moldovan la 11 decembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 59-61), iar corespondența expediată în adresa Olgăi Frîncu a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 62).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Iurie Mișcoi, Claudia Moldovan, Olga Frîncu, Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 16 septembrie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 228 vol. I), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 20 noiembrie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Sergiu Moldovan, reprezentat de avocatul Adrian Grosu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergiu Moldovan, reprezentat de avocatul Adrian Grosu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat

de Sergiu Moldovan, reprezentat de avocatul Adrian Grosu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Sergiu Moldovan, reprezentat de avocatul Adrian Grosu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic